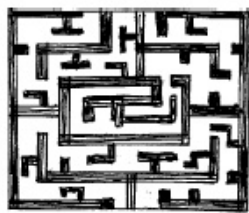

Ὁ τε Θησεὺς καὶ οἱ ἑταῖροι
ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Κρήτην.

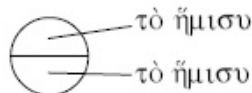
ἡ Κρήτη (τῆς Κρήτης)

ὁ βασιλεὺς

ὁ λαβύρινθος (τοῦ λαβυρίνθου)

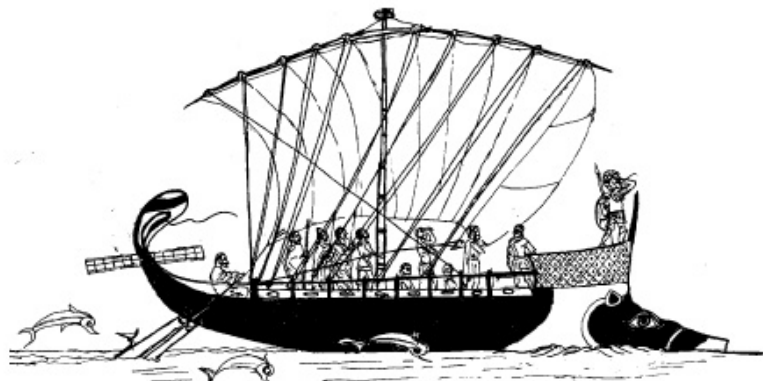
ὁ ταῦρος
(τοῦ ταύρου)

ὁ νεανίας (τοῦ νεανίου): παῖς μέγας
ἡ παρθένος (τῆς παρθένου) = ἡ κόρη

ὁ Μινώταυρος
ἐσθίει
ἀνθρώπους

Ο ΜΥΘΟΣ (α)

ἡ νῆσος (τῆς νήσου)

«Ὁ Μίνως οἰκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ βασιλεὺς
δέ ἐστι τῆς νήσου. Καὶ ἐν τῇ τοῦ Μίνως
οἰκία ἐστὶν ὁ λαβύρινθος· ἐκεῖ δ'οἰκεῖ ὁ
Μινώταυρος, θηρίον τι δεινόν, τὸ μὲν
ἥμισυ ἄνθρωπος, τὸ δ'ἥμισυ ταῦρος. Ὁ δὲ 5
Μινώταυρος ἐσθίει ἀνθρώπους. Ὁ οὖν
Μίνως ἀναγκάζει τοὺς Ἀθηναίους ἐπτά
τε νεανίας πέμπειν καὶ ἐπτά παρθένους
κατ' ἔτος πρὸς τὴν Κρήτην καὶ παρέχει
αὐτοὺς τῷ Μινωταύρῳ ἐσθίειν.

10

ἐκεῖ *allí*
τὸ θηρίον *bestia, fiera*
τι *un, cierto*
δεινός, δεινὴ, δεινόν
terrible

ἀναγκάζω *obligar*
ἐπτά *siete*
πέμπω *enviar, mandar*
κατ' ἔτος *cada año,*
todos los años

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύει ὁ Αἰγεύς· ἔστι δὲ αὐτῷ παῖς τις ὀνόματι Θησεύς. Ὁ δὲ ἐπεὶ πρῶτον ἡβῶν, τοὺς ἑταίρους οἰκτίζει καὶ βούλεται βοηθεῖν
 15 αὐτοῖς. Προσχωρεῖ οὖν τῷ πατρὶ καί, “πάππα φίλε,” φησὶν, “τοὺς ἑταίρους οἰκτίζω καὶ βούλομαι σῶζειν. Πέμπε με οὖν μετὰ τῶν ἑταίρων πρὸς τὴν Κρήτην.” Ὁ δ’ Αἰγεὺς μάλιστα φοβεῖται ἀλλ’ ὅμως
 20 πείθεται αὐτῷ.

Ὁ οὖν Θησεὺς εἰς τὴν ναὺν εἰσβαίνει μετὰ τῶν ἑταίρων καὶ πλεῖ πρὸς τὴν Κρήτην. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν νῆσον ἀφικνοῦνται, ὃ τε βασιλεὺς καὶ ἡ
 25 βασίλεια καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀριάδνη, δέχονται αὐτοὺς καὶ ἄγουσι

βασιλεύω < βασιλεύς
 ἔστιν αὐτῷ παῖς = ἔχει παῖδα (dat. pos.)

ὁ Θησεὺς τοὺς ἑταίρους οἰκτίζει
 βούλεται = ἐθέλει, ἐπιθυμεῖ
 πάππα = ὦ πάτερ
 βούλομαι = ἐθέλω, ἐπιθυμῶ

ὁ Αἰγεὺς μάλιστα
 φοβεῖται
 (φοβεῖται = φόβον ἔχει)

ἡ ναὺς (τὴν ναὺν,
 τῆς νεώς, τῇ νηϊ)

ἀφικνοῦνται = ἤκουσιν

ὁ βασιλεὺς (m.)
 ἡ βασίλεια (f.)

ἡ βασίλεια
 (τῆς βασιλείας)

ἡ βασίλεια δέχεται
 τὸν Θησεῖα

ὀνόματι *de nombre, llamado*
 ἐπεὶ πρῶτον *en cuanto,*
tan pronto como
 ἡβῶν *llegar a adulto*
 ὁ ἑταῖρος, τοῦ ἑταίρου
compañero, camarada
 οἰκτίζει *sentir pena por*

βοηθέω (+ dat.) *ayudar,*
acudir en ayuda de
 σῶζω *salvar*
 φοβέομαι *temer, tener miedo*
 πείθομαι (+ dat.) *obedecer*
 εἰσβαίνει *entrar en, embarcar*
 πλέω *navegar*
 δέχομαι *recibir, acoger*

τὸ δεσμοκτήριον
(τοῦ δεσμοκτηρίου)
τὴν πόλιν = τὸ ἄστυ

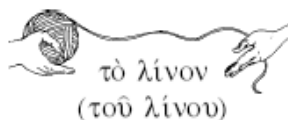
ἡ Ἀριάδνη ἐρᾷ
τοῦ Θησέως
(ἐρῶ < ἐράω + *gen.*
= μάλα φιλῶ + *acc.*)

ἡ νύξ

τὸ ξίφος

τὸ λίνον
(τοῦ λίνου)

μὴ φοβοῦ = μὴ φόβον ἔχε
ἐκ-φεύγω

βούλομαι
βούλει (βούλη)
βούλεται

ἀπ-έρχεται : ἀποχωρεῖ καὶ
ἀποβαίνει
δέχεται : λαμβάνει

ἡ ἡμέρα (τῆς ἡμέρας) ↔ ἡ νύξ

πρὸς τὴν Κνωσσόν (οὕτω γὰρ τὴν τοῦ
Μίνως πόλιν ὀνομάζουσιν) καὶ
φυλάττουσιν ἐν τῷ δεσμοκτηρίῳ.

Ἡ δ' Ἀριάδνη, ἐπεὶ πρῶτον ὄρᾳ τὸν 30
Θησέα, ἐρᾷ αὐτοῦ καὶ βούλεται σῶζειν.
Ἐπεὶ οὖν νύξ γίγνεται, σπεύδει πρὸς τὸ
δεσμοκτήριον καὶ τὸν Θησέα καλεῖ καί,
“σίγα, ὦ Θησεῦ,” φησὶν· “ἐγώ, Ἀριάδνη,
πάρεμι. Ἐρῶ σου καὶ βούλομαι σῶζειν. 35
Ἴδού, παρέχω γὰρ σοι τοῦτο τὸ ξίφος καὶ
τοῦτο τὸ λίνον. Μὴ οὖν φοβοῦ ἀλλὰ
ἀνδρείως εἴσβαινε εἰς τὸν λαβύρινθον καὶ
ἀπόκτεινε τὸν Μινώταυρον. Ἐπειτα δὲ
ἔκφυγε μετὰ τῶν ἐταίρων καὶ σπεῦδε 40
πρὸς τὴν ναῦν. Ἐγὼ γὰρ ἐν νῷ ἔχω πρὸς
τῇ νηϊ μένειν· βούλομαι γὰρ ἀπὸ τῆς
Κρήτης ἀποφεύγειν καὶ μετὰ σοῦ πρὸς
τὰς Ἀθήνας πλεῖν.” Οὕτω λέγει καὶ
ταχέως ἀπέρχεται πρὸς τὴν πόλιν. Ὁ δὲ 45
Θησεὺς μάλα μὲν θαυμάζει, δέχεται δὲ
τὸ ξίφος καὶ μένει τὴν ἡμέραν.»

ὀνομάζω *llamar, denominar*
γίγνομαι *llegar a ser, hacerse,*
γίγνεται *ocurrir, suceder*
σιγάω *callar, guardar silencio*

τοῦτο τό *esto*
ἀποκτείνω *matar*
βούλομαι *querer*

Ο ΜΥΘΟΣ (β)

«Ἐπεὶ δὲ ἡμέρᾱ γίνεται, ὁ Μίνως
ἔρχεται πρὸς τὸ δεσμωτήριον καὶ καλεῖ
τόν τε Θησέᾱ καὶ τοὺς ἑταίρους καὶ ἄγει
αὐτοὺς πρὸς τὸν λαβύρινθον. Ἐπεὶ δὲ
120 ἀφικνοῦνται, οἱ δοῦλοι ἀνοίγουσι τὰς
πύλᾱς καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἰσελεύ-
νουσιν. Ἐπειτα δὲ τὰς πύλᾱς κλείουσι
καὶ ἀπέρχονται· οὕτω γὰρ τῷ Μίνωταύρῳ
σῖτον παρέχουσιν εἰς πολλὰς ἡμέρας. Οἱ
125 μὲν οὖν ἑταῖροι μάλιστα φοβοῦνται, ὁ δὲ
Θησεύς, “μὴ φοβεῖσθε, ὦ φίλοι,” φησὶν·

ἀφικνέομαι *llegar, llegar a* (εἰς + ac.)

ἀπέρχομαι *marcharse, alejarse*

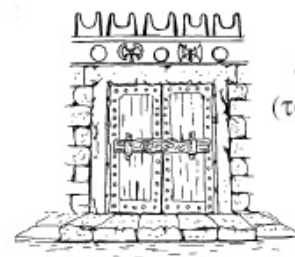
εἰς *para*

Ὁ Θησεὺς οὐ φοβεῖται
ἀλλ' ἀνδρείως μάχεται καὶ
τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνει.

οἱ δοῦλοι ἀνοίγουσι τὰς πύλᾱς

ἔρχεται = βαίνει

αἱ πύλαι
(τῶν πυλῶν)

εἰς-ελαύνω

κλείω ↔ ἀνοίγω

ἔπομαι (+ *dat.*) = ὀπισθεν βαίνω,
ἀκολουθέω
ἡγοῦμαι (< ἡγέομαι) + *dat.* =
ἄγω + *acc.*

τρέπομαι = ἀναστρέφω

ὁ Μινώταυρος
βρῦχᾶται «μῦ, μῦ»

ὁ πούς
(τῶν
ποδῶν)

ὀρμᾶται = ὀρμᾷ

“ἔγὼ γὰρ ὑμᾶς σώσω. Ἐπεσθέ μοι οὖν
ἀνδρείως.” Οὕτω λέγει καὶ ἡγεῖται αὐτοῖς
εἰς τὸν λαβύρινθον.

Ὁ μὲν οὖν Θησεὺς ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ 130
ἔχει τὸ λίνον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ ξίφος,
καὶ προχωρεῖ εἰς τὸν σκότον. Οἱ δὲ ἑταῖροι
μάλιστα φοβοῦνται ἀλλ’ ὅμως ἔπονται· ἡ
γὰρ ἀνάγκη αὐτοὺς ἔχει. Μακρὰν οὖν
ὁδὸν πορεύονται καὶ πολλάκις μὲν 135
τρέπονται, πολλάκις δὲ ψόφους δεινοὺς
ἀκούουσιν· ὁ γὰρ Μινώταυρος διώκει
αὐτοὺς ἐν τῷ σκότῳ καὶ μάλα δεινῶς
βρῦχᾶται. Ἐνταῦθα δὴ τὸν τῶν ποδῶν
ψόφον ἀκούουσι καὶ τὸ τοῦ θηρίου 140
πνεῦμα ὀσφραίνονται, καὶ ἰδού, ἐν τῇ ὁδῷ
πάρεστιν ὁ Μινώταυρος. Δεινῶς δὴ
βρῦχᾶται καὶ ἐπὶ τὸν Θησεῆα ὀρμᾶται.

σώσω *salvaré* (futuro)

προ-χωρέω *marchar, avanzar*

ἡ ἀνάγκη, τῆς ἀνάγκης *la necesidad*

ὁ Θησεὺς
ἀνδρείως μάχεται

ὁ Θησεὺς
λαμβάνεται
τῆς κεφαλῆς
τοῦ θηρίου

λαμβάνομαι (+ gen.)

ἡ κεφαλὴ
(τῆς κεφαλῆς)

τὸ στήθος

οἱ ἐταῖροι τιμῶσι τὸν Θησέα

ἡγοῦ ἡμῖν = ἄγε ἡμᾶς

Ὁ δὲ Θησεὺς οὐ φοβεῖται ἀλλὰ μάλα
145 ἀνδρείως μάχεται· τῇ μὲν γὰρ ἀριστερᾷ
λαμβάνεται τῆς κεφαλῆς τοῦ θηρίου, τῇ
δὲ δεξιᾷ τὸ στήθος τύπτει. Ὁ δὲ
Μινώταυρος δεινῶς κλάζει καὶ κατα-
πίπτει πρὸς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἐταῖροι, ἐπεὶ
150 ὀρώσι τὸ θηρίον ἐπὶ τῇ γῇ κείμενον,
χαίρουσι καί, “ὦ Θησεῦ,” φᾶσιν, “ὥς
ἀνδρείος εἶ· ὥς θαυμάζομέν σε καὶ
τιμῶμεν. Ἀλλὰ νῦν γε σῶζε ἡμᾶς ἐκ τοῦ
λαβυρίνθου καὶ ἡγοῦ πρὸς τὰς πύλᾱς.
155 Μακρὰ γάρ ἐστιν ἡ ὁδὸς καὶ πολὺς ὁ
σκότος· τὴν δ’ὁδὸν ἀγνοοῦμεν.”

κλάζω *gritar, chillar*
ὥς *cómo, qué*
γε *al menos, de hecho*

κείμενον *caído, tumbado*
τιμάω *honrar*

ὁ μοχλός (τοῦ μοχλοῦ)

ὁ Θησεὺς διακόπτει
τὸν μοχλόν
(δια-κόπτω)

ἐξ-έρχονται

ἀπο-πλέω

Ὁ δὲ Θησεὺς οὐ φοβεῖται ἀλλὰ τὸ λίνον λαμβάνει — οὕτω γὰρ τὴν ὁδὸν γινώσκει — καὶ ἡγεῖται τοῖς ἐταίροις πρὸς τὰς πύλᾱς. Ἐπεὶ δ' ἀφικνοῦνται, τὸν 160 μοχλὸν διακόπτουσι καὶ μένουσιν ἐκεῖ·

ἔτι γὰρ ἡμέρᾱ ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ νύξ γίνεται, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ λαβυρίνθου καὶ σπεύδουσι πρὸς τὴν ναῦν. Ἐκεῖ δὲ τὴν Ἀριάδνην ὀρώσιν· μένει γὰρ πρὸς τῇ νηϊ. 165 Ταχέως οὖν εἰσβαίνουσι καὶ ἀποπλέουσι πρὸς τὰς Ἀθήνας. Οὕτως οὖν ὁ Θησεὺς τὸν τε Μῖνώταυρον ἀποκτείνει καὶ τοὺς ἐταίρους σῶζει εἰς τὰς Ἀθήνας.»

ἐξέρχομαι *salir*

ἀποπλέω *zarpas, navegar hacia*

ἀποκτείνω *matar*

170 Οὕτω περαίνει τὸν μῦθον ἡ Μυρρίνη, ἡ
 δὲ Μέλιττα, «καὶ ἡ Ἀριάδνη;» φησὶν «ἄρα
 χαίρει; ἄρα φιλεῖ αὐτὴν ὁ Θησεύς;» Ἡ δὲ
 Μυρρίνη «Οὐδαμῶς· οὐ χαίρει ἡ Ἀριάδνη
 οὐδὲ φιλεῖ αὐτὴν ὁ Θησεύς.» Ἡ δὲ
 175 Μέλιττα· «Διὰ τί οὐ φιλεῖ αὐτὴν ὁ Θησεύς;
 Τί γίνεται;» Ἡ δὲ μήτηρ· «Ἐκεῖνον τὸν
 μῦθον οὐκ ἐθέλω σοι λέγειν νῦν γε.»

περαίνω *terminar*

οὐδαμῶς *de ningún modo*

ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο *aquel, aquella, aquello*